

Prima instanță: Jud. Bălți, D. Gherasim
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:
E. Ababei, A. Gaerbuz, G. Polivenco

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu

judecătorii:

Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Incaso”,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Incaso”, menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 decembrie 2015,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Incaso” către Nadejda Donțu privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 26 octombrie 2015, avocatul Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată în interesele I.M. „Incaso” S.R.L. către Nadejda Donțu privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat, Consiliul Municipal Bălți la 19.06.2008 a emis Decizia nr.4/4 privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor, unde la pct. 1 a fost stabilit tariful pentru o persoană de 6,40 lei pentru cei ce locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei pentru cei ce locuiesc în casele individuale.

Menționează că, Primăria mun. Bălți în calitate de gestionar, a investit Î.M. „Terra Salubritate”, conform contractului Nr. 2 din 21.09.2012 în calitate de operator, cu sarcina de a presta servicii de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți.

Afirmă că, operatorul a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor, tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv beneficiarului - pârât Nadejda Donțu, la adresa mun. Bălți, str. Șalom Aleihem, 75 ap.57, atribuindu-i cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă.

Explică că, operatorul lunar a expediat în adresa pârâtului avizele de plată în care se indica tariful lunar a costului serviciilor prestate de operator și datoria acumulată pentru perioada anterioară, însă pârâtul n-a achitat plata pentru serviciile prestate, acumulând astfel o datorie în sumă de 722, 10 MDL. Operatorul a continuat să-i expedieze avize de plată pentru datoria acumulată.

Adaugă că, operatorul prin contractul de cesiune din 16.08.2013, Actul de predare-primire a creanțelor și Factura de expediție a cesionat această creanță companiei I.M. „Incaso” S.R.L., care a notificat despre acest fapt și pârâta.

Relevă că, a încercat pe cale amiabilă să recupereze această datorie, expediind în adresa pârâtei o reclamație prin care a fost informată că în caz de neachitare a datoriei va fi acționată în judecată, dar fără nici un rezultat.

Solicită încasarea de la Nadejda Donțu a datoriei în sumă de 722, 10 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 118, 45 lei și cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 270 lei și pentru asistență juridică în mărime de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 08 decembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. „Incaso” S.R.L. împotriva lui Nadejda Donțu cu privire la încasarea datoriei pentru evacuarea deșeurilor, dobânzi de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Ca motiv de respingere a acțiunii, instanța de fond a indicat că, la materialele cauzei lipsește careva contracte încheiate între Î.M. „Terra Salubritate” și Nadejda Donțu cu privire la prestare a serviciilor, în baza căruia ultima ar fi obligată să achite pentru serviciile acordate.

Ca urmare argumentele reclamantului privind cauzarea prejudiciului material, nu au fost probate (f.d.44-45).

La 28 decembrie 2015, I.M. „Incaso” S.R.L., a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 08 decembrie 2015 (f.d.43), completat la 15 februarie 2016 (f.d. 53-56).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 22 martie 2016 a respins apelul declarat de Î.M. „Incaso”S.R.L.,

A menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 08 decembrie 2015 (f.d.44-45).

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect a dat apreciere la materialele cauzei și întemeiat a aplicat legislația în vigoare reieșind din circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul material.

Ca urmare, argumentele apelantului nu și-au găsit confirmare, motiv din care a și fost menținută hotărârea instanței de fond.

La 26 august 2016, Î.M.„Incaso”S.R.L a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 martie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care sa fie admisă integral acțiunea (f.d. 73-74).

În motivarea cererii de recurs a indicat că, aprecierea instanței de apel și instanței de fond privind încasarea prejudiciului material este subiectivă, deoarece criteriile care stau la baza emiterii acestora trebuie să fie obiective și imparțiale.

Menționează că, instanța de apel și instanța de fond în mod arbitrar au apreciat circumstanțele speței, or, poziția instanțelor inferioare este subiectivă și constituie o derogare de la exigențele prescrise din principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Relatează că, instanța de apel, în motivarea deciziei, nu își justifică soluția, or, cerințele acțiunii sunt întemeiate și urmează a fi admise integral.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Î.M.„Incaso”S.R.L în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 22 martie 2016 la 21.04.2016 (f. d. 67).

La materialele pricinii sunt anexate probe ce confirmă recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Î.M.,,Incaso"S.R.L la 26.04.2016 (f.d.68-70).

Prin urmare, recursul declarat Î.M.,,Incaso"S.R.L la 26 august 2016, se consideră depus în afara termenului de prescripție.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Or, recurentul anexează la cererea de recurs probe ce confirmă omiterea întemeiată a termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Î.M.,„Incaso”S.R.L în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate art. art. 433 lit. a) 434 și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Incaso” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Ion Druță

Nicolae Craiu